Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36559
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

illam. ꝑcunctatus ē q̃d hoc ēet. Tunc adolescens respon
dit q̃d eius filia essē. Et ipse ait. Quis tam stolidus ⁊
temerarius eam reuocare ꝑsumpsit sine meo iussu.
Puer autē animaduertens quod iam lamentare non po
tuisse. hoc q̃d fecerat patri respondit. Ego famulus
tuus arbitrans q̃d in obprobriū nobis puenire. multoq;
afflictioni illi cōpassus. eam reuocaui. Sed nunc pat
m̄ hoc indulge. quia scio me stulte egisse. q̃d eam sine
tuo reuocare ꝑsumpsi impio. Sed ipse heu male ira
cundia deuictus. baculo quē manu gestabat. pue
rum ꝑcussit duriusq̃ quā sibi uoluntati ēet. Tunc
adolescens ex eo de ictu in egritudinē ductus. uitā
finiuit. Pater v̄ immanitatem reatus sui considerans.
⁊ semetipsum in lamentatione ⁊ abstinentia afflige
re studuit. ⁊ longa suspiria trahendo. dixit. Vē m̄
misero quia filiū meū interimendo. supni iudicis
iram multū incurri. ac deinceps usq; ad obitū suū in
monasterio ꝑseuerans. d̄m sibi placare nitebat dig
nis penitentie fructibus. ⁊ sc̄orū limina frequentando.
spū ēerito. ⁊ corpore macerato. eorū intercessione se
dulus implorabat. Tunc demū supna disponente
clemēcia. recordatus est abiectionis filie sue. eamq;
ad se accersire ꝑcepit. Que cū accersita uenisse. ali
quid mitius erga eam agere uolens. tradidit eā
cuidā sc̄imoniali que de territorio pritanio erat.
⁊ constituit ei cotidie dari stipendiū uni ancille.
Ipsa autē cū grāri actione hoc ipsum accipiens. in
ipso monasterio multo ꝑmansit tempore. nichil
aliud habens nisi quod una ancillarū habere ēsue